

عنوان مقاله:

نگاهی بر اصول زمینه گرایی در معماری و تاثیر آن بر طراحی مرکز تفریحی فرهنگی گذران اوقات فراغت بندر عباس

محل انتشار:

اولین کنفرانس تخصصی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

صدف شاه محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد قشم

حسام ستوده - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قشم

خلاصه مقاله:

امروزه به دلیل روند رو به رشد جمعیت شهرنشین، تغییر در الگوی کار و زندگی و فاصله بیشتر از خاستگاههای طبیعی به عنوان مقر و بستر تأمین آرامش فکری و روحی انسان در زندگی مدرن، نیاز به تفریح و فراغت افزایش یافته است. همچنین با توجه به اینکه فعالیت های فراغتی طیف وسیعی از امور فرهنگی تفریحی را شامل می شوند، هر کدام نیازمند بسترهای خاص خود هستند، از اینرو گسترش مراکز گذران اوقات فراغت، با کاربری های مختلف، ضرورتی در حیات اجتماعی و فرهنگی شهرها به شمار میروند. از سویی دیگر، در طراحی چنین مراکزی در نظرگیری رویکردهای خاص معماری نقش مهمی در موفقیت آنها ایفا خواهد کرد. معماری زمینه گرا یکی از رویکردهایی است که علاوه بر حفظ رابطه طرح با شهر و زمینه به پیوند با محیط و فضا تاکید داشته و منجر به جذب کاربران بیشتر به این مراکز و حفظ رابطه با شهر نیز خواهد شد. شهر بندرعباس علی رغم دارا بودن فرهنگ غنی و موقعیت مناسب با کمبود چنین مراکز مطابق با زمینه مواجه است. بنابراین، هدف کلان از نگارش این مقاله ارزیابی تاثیر معماری زمینه گرا بر مراکز گذران اوقات فراغت در شهر بندرعباس می باشد که به روش تحقیق بصورت توصیفی- پژوهشی، پس از شناخت مفاهیمی از تعاملات فضاهای گذران اوقات فراغت و معماری زمینه گرا به بیان ضرورت و مزیت احداث چنین مراکزی با رویکرد زمینه گرایی پرداخته می شود. یکی از مهمترین نتایج پژوهش، دستیابی به مرکزی می باشد که برآیند کلی و منطقی فعالیتهای اجتماعی و فرهنگی و تفریحی یک جامعه یا یک شهر بوده و کمک شایانی به برقراری روابط اجتماعی و زندگی جمعی و ثبت و انتقال خرده فرهنگها کرده و اوقات فراغت ساکنین را بطور مطلوبی پر خواهد نمود.

کلمات کلیدی:

مرکز تفریحی، فرهنگی، گذران اوقات فراغت، معماری زمینه گرا، بندر عباس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411272>

